

COMIAT

Un artista complert, Frederic Mauri, in memoriam

Si haguéssim de fer una definició ràpida de la figura d'en Frederic Mauri (Tortosa 1940-2019) ens expressariem de la següent manera: era un artista molt complert, com queda ben explicat per mitjà de la seua heterogènia faceta com a cartellista, exlibrista, gravador, dibuixant i pintor. La seua pèrdua ens ha deixat un notable buit atès que era una de les grans personalitats de l'art contemporani vora l'Ebre: un dels millors artistes dels que es fan i es desfan, ja que tenim el gust de posar-li un emblemàtic afegitó poètic.

Nascut a Tortosa el 1940, si el seu amic l'escriptor Manuel Pérez Bonfill era un xiquet de la guerra, el podem considerar com a un xiquet de la postguerra. Va créixer en una ciutat dramàticament devastada per les bombes i envoltada de misèria ciutadana, sota un règim extremadament venjatiu i repressor. L'escola franquista li posar al davant les primeres lletres, basades en xenofòbies ideològiques i ideari ul-

tracatòlic.

Format artísticament a la Facultat de Belles Arts de Barcelona, la seua trajectòria professional va lligada estrictament a l'institut de Tortosa, tal com a ell i a tota una generació d'intel·lectuals els agradava anomenar. Hi treballava amb la seua companya de vida, Araceli Boix, i va esdevindre tot un emblema de l'institut, en el qual va ser-ne professor de dibuix durant més de tres dècades. Represaliat pel règim franquista, va sofrir presó pels seus ideals.

Paral·lelament, va desenvolupar una carrera artística molt interessant en els heterogenis àmbits anteriorment esmentats. Va formar part de *Macla* 65, un col·lectiu artístic que feia un art realista amb vocació social i popular. Hem de destacar molt especialment els seus exlibris, atès que ha esdevingut indubtablement un dels grans exlibristes del país. Un dels seus grans admiradors, el seu bon amic Manel Ollé, va posar tot l'interès

que veiessin la llum en diversos volums d'un llibre que és una autèntica joia artística. En va dedicar a familiars, amics, artistes, institucions i associacions, sempre amb una generositat grandíssima. Familiarment, ens va realitzar una d'aquestes marques de propietat llibresca en el qual destacava la cultura del llibre i la torre templa enllaçada amb les quatre ba-

La seua pèrdua ens ha deixat un notable buit, atès que era una de les grans personalitats de l'art contemporani vora l'Ebre: un dels millors artistes dels que es fan i es desfan

rres, tot un senyal identificador per a nosaltres.

Seguidament, cal igualment destacar els seus grans dots com a dibuixant i

cartellista. Dibuixava amb una gran facilitat i destresa, sorprenia la seua capacitat creativa i l'extremada elaboració de les seues creacions. Vam poder gaudir d'algunes exposicions extraordinàries, com la del 2010 anomenada Anys i treballs, dels amics Manolo i Frederic, i la darrera que va exhibir-se al museu de Tortosa i que unia les figures de Mauri i Jesús Massip. Novament podem parlar de joies artístiques de primer nivell.

El Mauri pintor l'hem pogut veure en comptagotes, ja que era una persona molt discreta, el qual mai no va tindre gaire interès en la inauguració d'exposicions. Malgrat tot, compta amb una obra pictòrica extensíssima i altament valorada pels crítics artístics.

Manel Ollé és el seu biògraf després de la publicació de "Mauri essencial", un adjectiu que defineix veritablement la grandesa de la seua obra artística. Durant el curs passat vaig tindre el plaer de tutoritzar un treball de recerca en anglès, de l'alumna Alina



Emigdi Subirats
escriptor

Malik, sobre la seua persona i obra. Era una aportació estudiantil substancial a la figura d'un dels grans artistes catalans del moment.

Sortosament, en vida ha pogut copsar aquesta estima i admiració ciutadana. Justament durant els mesos d'abril i maig van poder veure la llum el llibre biogràfic esmentat i la darrera de les seues exposicions. A hores d'ara semblen tot un comiat, però l'obra d'un artista l'immortalitza per sempre més. Ens ha deixat un gran entre els grans de l'art contemporani nostrat! *Sit tibi terra levis.*